

БЕЛЕЖКИ КЪМЪ ГЛАВА XXIII.

¹ Вж. Рачки, Pokret na slavenkom jugu koncem XIV i početkom XV stoljeća, Rad, II, III, IV — отличенъ трудъ.

² Сръбска хроника, Шафарикъ, Pam., 72. Chalcocondylas y Stritter, 885.

³ Acta patr. I, 551.

⁴ Грамота у Шафарикъ, Památky, 2 изд. 105—108: „яко же придоша люди монастыръ того въ земѧ царства ми, въ Срѣдецъ.“

⁵ Брахилогичнитѣ бележки въ ром. хроника у Григоровича („Въ това време се случи, че Шишманъ, българскиятъ господарь, уби воеводата Данъ, господаря на ромънитѣ“) и въ две ромънски хроники у Roesler Rom. Stud., 290. Родословието на влашкитѣ князе споредъ Мирчовия хрисовулъ (Венелинъ, Влах. грам. № 2) е следното:

Александъръ	
Владиславъ	Иванъ Радулъ
Иванъ Данъ	Иванъ Мирчо

⁶ Голубинскій, 363.

⁷ Споредъ турски известия въ Mémoires de l'acad. des inscr. VII (1827), 327—334 (Yapouka-ban).

⁸ Hahn, Reise durch die Gebiete des Drin etc., 317. Hopf, 43. Споредъ сръбскитѣ хроники (Шафарикъ, Pam. 61) Вълкашинъ ималъ трима синове: Марко, Димитрий и Аンドрей. Споредъ Hopf (85) 475 Димитъръ се потурчилъ.

⁹ Сръбскитѣ хроники (Шафарикъ, Pam., 74) отнасятъ падането на Нишъ въ 1386 год. Годината 1375 въ турскитѣ извори (Zinkeisen I 230) дори по топографски причини е съмнителна, защото турцитѣ едва ли биха могли да се задържатъ въ Нишъ, безъ да владѣятъ София.

¹⁰ Сръбскитѣ хроники. ib. Zinkeisen I, 250.

¹¹ Leonclavius, Hist. Musulmanaæ Turcorum I. XVIII, Francofurti, 1591, p. 265.

¹² Hopf (Ersch-Gruber, Bd. 86) 49.

¹³ Сеадеддинъ (Zinkeisen I, 252—255) говори за пълно покорение на страната, което е погрѣшно. Съвсемъ друго изложение ни дава Leonclavius, 268—276.